

φιλάτῃ καὶ πολυτίμητῃ κορυφῇ,

Ἀνέγκων τὰ ἐπισημαῖα περὶ τῆς ἐποθέσεως καὶ γυμνασίου μὲν,
ἀλλὰ φέρω, ὡς ἀναγκαῖα καὶ πρῶτα. — Ὁ Γερμανὸς καὶ νύκτας μανίαν διορθώσας,
ἢ μάλλον στυβρώσας καὶ διασπορῆς καὶ μοχλῶν τύπος, ὡς αἱ Ἀρπυαί,
πάντοτε ἐγγίζει, ἵσως ἵνα ἴδια εἰσὶν φαίνωνται τὰ τῶν ἄλλων. Ὡς δὲ
περὶ τῆς Ἐπισημαίας Διατριβῆς παρ' ἐμὲ γεγραμμένα εὖρησαν χάριν
παρ' αὐτῷ, ὡς κατέμαθον ἐν τοῦ δυνάστη συλλαβῇ τῆς Σάχηππος, ἀλλὰ
καὶ εἰκόνα πολλὰ κατέσχον ἢ ἄμυστος νομωτικῶς τῷ ἀνδρὶ. Διὰ τῆς
ἐμὲ διδάσκοντα καὶ πάλιν, ἐγὼν ἀναμνησκόμενος τοῦ ταπεινοῦ
καὶ ἐπίλογον τῆς ἐμῆς ἀναγωγῆς ὅποιος τῷ ὄντι ἐστὶ τὸ φῶς πρὶν τῷ
γενέσθαι ἔχω καὶ μέμα τῆς πραγματικῆς τῆς σοφῆς δὲ Γερμανῆς. ἔχει δὲ
ὁ ἐπίλογος ὡς ἐρεξῆς.

Ἡ Ἐπισημαία τὸ κατὰ δύναμιν τὰ παρίστανει εἰς τὴν ἀναγωγῆς
ἐμῶν ἐννοίαν ἀκριβῶς τῶν τε ἐνδομημάτων τῆς Ἐπισημαίας Διατριβῆς καὶ
τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν. Καὶ ἀνεγράψαμεν πάντες μαχητικῶς καὶ πολύχρον
καὶ γοργόν καὶ τροπαίτητον ἀγώνισμα κατὰ τῶν λογιωμένων τὰ προσφύοντα
βέβαιον καὶ ἐπίβλεπον χεῖρα ἐπὶ τὰ πάτρια ἱερὰ, καὶ τὰ μυκῶσι τὴν
αἰώνιον καὶ θεοδότον κατέλασιν ἐφ' ἧς ἴδρυται ἡ παρεχόμενα καὶ μέγ-
ιστα ὑπαρξίς τῷ γένει τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων. Ὡς δὲ ἀμφιβάλλοντες
οἱ ἀπανταχὲς τῆς αὐριστικῆς ἀδελφότητός μας, καὶ αὐτὸν περὶ τῆς
ἱεροσυνεπτοῦ τῆς συγγραμματος, θέτοις τὸ ζήτησιν, καὶ εὐρίνους, θέτοις
διφαλέως τὸ ἀναγνώσας, καὶ ἀναγνώσαντες, θέτοις εὐφρανθῆναι καὶ οἰκοδο-
μεῖν τὰς καρδίας, ἡμῶν μὲν καὶ περιβάλλοντες καὶ θαυμάζοντες τὸν
Συγγραφέα, χάριτας δὲ ἀναπέμποντες εἰς τοῦ θράνιον πατέρα τῶν φώτων.
Ὡς καὶ δι' ἁγίων ἐπέχει πρῶτον εἰς τὴν οἰκουμένην τὴν θείαν πίστιν

τῆς σωτηρίας, καὶ διὰ φωστῶν ἀναταραχῶν κατεχάρπνε καὶ ἐπαινεῖται
 τῆς αἰτίας αὐτῆς καδοχίμην καὶ ἀποδοχίμην ἐκκλησίαν, οὐδὲν αὐτῇ ἐσχερῶς
 καὶ οὐκ ἐκ σοφιστικῆς καὶ ἱλαμῆς καὶ μύγα διαρκείας. Ἰδὲ νέα χαμπὰ ἤχῳ
 ἀδελφῶν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς διανοήσεως ἀναλῶν, ἵδ' ἀναμάρτη τῆς ὁδοδόξου
 Ἐχάδος διδασκαλῆς τὸ φιλοπόνημα! Ἦχῳ τῆς δευτέρου διδασκαλίας ἀδοξῶν,
 Σπυρίδων, Πατέρων, Πατριάρχων, ὁμοφρονούντων, μαρτύρων! Ἰαὶ εἰς τὸ ἔδος τῶν
 Ἐκκλησιῶν ἐκείνων ὅσων αἱ ἀνοαὶ δὴν ἀνδοκῶσι τὰ ὁμοειδή καὶ ὁμόφυλα καὶ
 σφραγὶς δὲ τῆς! Τὸ μαδ' ἡμᾶς, ἐνωμένοι ἤδη καὶ τῇ παραρμόσει
 καὶ χαρίαν ἡμῶν συρρέει ἐπὶ τὸ ἔργον ἀπὸ ἧας τῆς σεβασμίας μερσίας, καὶ
 τῆς καθεύδρας τῆς ὁδοδόξου ἀναδοχίμης ἐκκλησίας, καὶ κώχονται ὅς τοι
 Συγγράμματα βίον μακρὸν καὶ ἔρῳμένον ἵνα παραπλήσια ἔπληρῃ καὶ
 πορῇ τῇ τε πατρίδα καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀφίερουν ἐπὶ τῆς μεραχῆς τῆς
 τοῖ ἀπχοίμων τῶν τε γέφυρον, πλέγμα κώγνωσης, καὶ τῆς ἀθανάτου
 μνήμης τῆς θεωρίας ὀνόματος τῆς ἰχθὺς ἐλάχιτον.

Ἡ σύγκλητος ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἀδελφόν. Ἡμεῖς δὲ ἐχάρομεν τὰ παρὰ τῆς κυρίας Ἀνδίας περὶ τὴν χρυσίδα, καὶ
 πάντες ἀσπαζόμεθα περισπράτως πάντες ἡμᾶς καλαδύμιον καὶ τῇ ἐορτῇ
 τῆς αἰγῆς Κωνσταντίνου προσεπικύχοντες, καὶ τῇ ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τὴν ἡμετέραν
 ποδοῦντες.

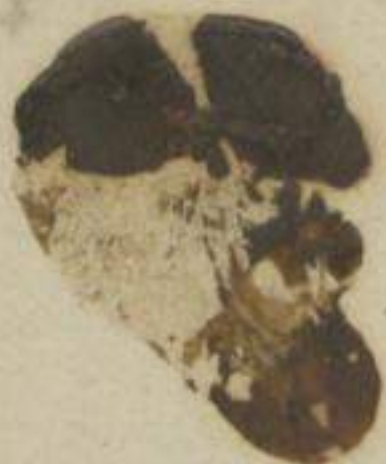
1836
10 Μαΐου

Τῷ Σεβαστῷ Διδασκάλῳ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ
τῷ Οἰκονόμῳ
Εἰς Ναύπλιον

5

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΘΗΝΩΝ